

اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

IRAN-INDIA Chamber of Commerce

بولتن خبری اتاق مشترک بازرگانی ایران و هند

مرداد ماه ۱۴۰۴

کندی اقتصاد جهانی برای صادرات هند تهدیدکننده شد

۶ مرداد - ایسنا

وزارت دارایی هند هشدار داد کندی اقتصاد جهانی می‌تواند تقاضا برای صادرات این کشور را بیش از پیش کاهش دهد و ابهام مداوم درباره تعرفه‌های آمریکا ممکن است بر عملکرد تجاری در فصل‌های آینده تاثیر منفی بگذارد.

بر اساس داده‌های شرکت مالی LSEG، صادرات کالای هند در ماه ژوئن، به ۳۵,۱۴ میلیارد دلار رسید که نسبت به ماه مه ۹ درصد کاهش داشت و نسبت به مدت مشابه سال قبل، تقریباً بدون تغییر ماند. این رقم پایین‌ترین سطح از زمان ثبت صادرات ۳۲,۱۱ میلیارد دلار در نوامبر گذشته محسوب می‌شود.

وزارت دارایی هند روز دوشنبه، در گزارش ماهانه اقتصادی خود اعلام کرد: با وجود موانع جهانی ناشی از تنش‌های تجاری، نوسانات ژئوپولیتیکی و عدم قطعیت‌های خارجی، شاخص‌های بنیادین اقتصاد کلان هند همچنان مقاوم مانده‌اند.

در این گزارش آمده است: اگرچه چشم‌انداز اقتصاد هند مثبت ارزیابی می‌شود، اما سومین اقتصاد بزرگ آسیا با خطراتی همچون کندی اقتصاد جهانی به ویژه رشد منفی ۰,۵ درصدی اقتصاد آمریکا در سه ماهه نخست سال جاری روبه‌رو است که می‌تواند بر صادرات هند تأثیر منفی بگذارد.

همچنین طبق این گزارش، نرخ تورم هند در سال مالی ۲۰۲۶-۲۰۲۵ ممکن است کمتر از پیش‌بینی ۳,۷ درصدی بانک مرکزی این کشور (RBI) باشد. تورم خرده‌فروشی در ماه ژوئن، به ۲,۱ درصد رسید که پایین‌ترین سطح در بیش از شش سال گذشته است.

بر اساس گزارش رویترز، سانجای مالهوترا، رئیس بانک مرکزی هند، هفته گذشته گفت: ما نبرد با تورم را برده‌ایم، اما جنگ همچنان ادامه دارد، زیرا ثبات قیمت همچنان هدف اصلی ماست.

سقوط آرام برنج هندی

۷ مرداد - تسنیم

چین، به عنوان یکی از بزرگ ترین واردکنندگان برنج شکسته هندی، اخیرا شاهد کاهش تقاضا برای این محصول بوده است.

موکش جین، رئیس انجمن صادرکنندگان برنج در ایالت چاتیسگر هند، اظهار کرد که بسیاری از تاجران چینی سهمیه خرید برنج خود را تکمیل کرده اند و در حال حاضر تنها تعداد محدودی از خریداران بزرگ در بازار فعال هستند.

و افزود: «حجم محموله های ارسالی به چین کاهش یافته و مشکلات لجستیکی در بندر ویزاگ نیز بر این مساله دامن زده است.» علاوه بر این، کاهش قیمت های بازار در چین و تردید خریداران برای نهایی کردن معاملات، حتی با پیشنهاد قیمت های رقابتی برای برنج سوآرنا شکسته (۳۸۰ تا ۳۸۵ دلار در هر تن فوب از بندر کلکته)، به پیچیدگی اوضاع افزوده است. این عوامل نشان دهنده تغییر در الگوهای خرید چین و تاثیر سیاست های وارداتی این کشور بر بازار جهانی برنج است.

مقایسه آماری صادرات هند به چین

داده های سازمان توسعه صادرات محصولات غذایی و کشاورزی هند نشان می دهد که صادرات برنج به چین در ماه های آوریل و مه ۲۰۲۵ به ۵۵ هزار تن رسیده است؛ رقمی که در مقایسه با تنها ۱۰۶۷ تن در مدت مشابه سال گذشته، رشد خیره کننده ای را نشان می دهد. این جهش عمدتاً به دلیل رفع ممنوعیت صادرات برنج شکسته از هند در سال جاری بوده است، ممنوعیتی که پیش تر با هدف تامین نیاز داخلی و کنترل قیمت ها اعمال شده بود. با این

حال، این روند صعودی چندان دوام نیاورده و با افت تقاضای چین در ماه‌های اخیر، صادرکنندگان هندی حالا با چالش جدیدی مواجه شده‌اند.

کاهش خرید چینی‌ها باعث شده‌است فشار بر قیمت‌های داخلی در ایالت‌هایی نظیر مادیا پرادش و همچنین بنادر غربی کشور افزایش یابد؛ مناطقی که به دلیل ظرفیت بالای فرآوری و عرضه برنج شکسته، سهم مهمی در صادرات دارند. از آنجا که این استان‌ها بخش بزرگی از محصولات شکسته را در اختیار دارند، تداوم رکود در تقاضای خارجی می‌تواند منجر به انباشت مازاد و کاهش بیشتر قیمت‌ها در بازار داخلی شود. این موضوع نگرانی‌هایی را در میان کشاورزان و صادرکنندگان برانگیخته‌است و برخی را به بازنگری در استراتژی‌های فروش واداشته‌است.

وضعیت برنج میانمار در بازار چین

در کنار کاهش تقاضا برای برنج هندی، بازار برنج میانمار نیز به شدت تحت‌تاثیر افت خرید چین قرار گرفته‌است. برنج شکسته دو نوع متفاوت میانمار در ۱۷ ژوئیه با ۵۷ دلار در هر تن تخفیف نسبت به برنج هندی قیمت‌گذاری شده‌است؛ رقابتی که نشان می‌دهد صادرکنندگان میانمار برای حفظ سهم خود در بازار چین ناچار به کاهش قیمت شده‌اند. یک صادرکننده مستقر در یانگون در این باره گفت: «تقاضای چین دیگر مثل دو تا سه ماه گذشته نیست. سهمیه‌های وارداتی کاهش یافته و قیمت‌های پیشنهادی فعلی هنوز برای خریداران جذاب نیست.» به گفته این صادرکننده، چینی‌ها منتظر کاهش بیشتر قیمت‌ها هستند و همین مساله باعث شده بسیاری از صادرکنندگان در وضعیت بلاتکلیف قرار بگیرند.

با این حال، منابع بازار از چرخش تدریجی الگوی خرید چین خبر می‌دهند. بنا بر گزارش‌ها، چین اخیراً به خرید برنج سخت شکسته میانمار با میزان بالای آمیلوز روی آورده‌است؛ نوعی برنج که برای تولید رشته‌فرنگی برنجی کاربرد دارد. این تغییر در الگوی تقاضا، نشان‌دهنده تلاش چین برای متنوع‌سازی منابع تامین و پاسخ به نیازهای صنایع غذایی داخلی است. با وجود این، محدودیت‌های سهمیه وارداتی چین همچنان مانع از افزایش چشمگیر حجم خرید شده و صادرکنندگان میانمار را در شرایط دشوار نگه داشته‌است. در این میان، برخی گمانه‌زنی‌ها حاکی از آن است که در صورت اعلام سهمیه‌های جدید وارداتی در ماه‌های آینده، بار دیگر بازار رونق بگیرد اما هنوز این موضوع به تصمیمات نهایی دولت چین بستگی دارد.

کاربردهای برنج شکسته در چین

برنج شکسته هندی عمدتاً در چین برای خوراک دام مصرف می‌شود و این در حالی است که برنج سوآرنا شکسته کاربرد گسترده‌ای در صنایع غذایی چین، به‌ویژه در تولید رشته‌فرنگی برنجی دارد. این تفاوت در نوع مصرف باعث شده هرچند تقاضا برای برنج کاملاً شکسته در ماه‌های اخیر افت کرده، اما تقاضا برای برنج سوآرنا همچنان در

سطحی محدود و البته پایدار باقی بماند. در ایالت چاتیسگر و شهر بندری کلکته، میزان عرضه برنج سوآرنا قابل توجه و پاسخگوی تقاضای فعلی است. اما با این وجود، خریداران چینی هنوز با تردید به بازار نگاه می کنند. قیمت های پیشنهادی فعلی در محدوده ۳۸۰ تا ۳۸۵ دلار در هر تن فوب است، اما چینی ها منتظر افت بیشتر قیمت ها یا اعلام سهمیه های وارداتی جدید هستند تا ریسک خرید خود را کاهش دهند.

برخی صادرکنندگان معتقدند اگرچه تقاضا برای سوآرنا از سوی چین متوقف نشده، اما نبود قطعیت در سیاست های وارداتی پکن و همچنین نوسانات قیمتی در بازار جهانی، خریداران را به سمت احتیاط بیشتر سوق داده است. این وضعیت موجب شده فروشندگان هندی برای تشویق خریداران، علاوه بر تخفیف های قیمتی، گزینه هایی چون بهبود کیفیت و بسته بندی را نیز در دستور کار قرار دهند.

چالش های لجستیک و قیمتی

مشکلات لجستیکی، به ویژه در بندر ویزاگ، یکی از موانع اصلی صادرات برنج هندی به چین بوده است. این مشکلات، همراه با کاهش قیمت ها در بازار چین، باعث شده که صادرکنندگان هندی با چالش های بیشتری مواجه شوند. حتی پیشنهادهای قیمتی رقابتی نیز نتوانسته خریداران چینی را به انجام معاملات جدید ترغیب کند. این وضعیت نشان دهنده حساسیت بالای بازار به تغییرات قیمتی و محدودیت های لجستیکی است.

چشم انداز صادرات برنج هند

بر اساس پیش بینی های اس اند پی گلوبال کامودیتی اینسایتس، هند در سال بازاری ۲۰۲۵-۲۶ (اکتبر تا سپتامبر) حدود ۲۳ میلیون تن برنج صادر خواهد کرد که نسبت به سال گذشته ۶ درصد کاهش نشان می دهد. تولید برنج هند نیز در سال جاری با کاهش یک میلیون تنی به ۱۴۸ میلیون تن رسیده است. این کاهش تولید، همراه با کاهش تقاضای چین، می تواند فشار بیشتری بر صادرکنندگان هندی وارد کند و رقابت در بازارهای جهانی را تشدید نماید. در نهایت می توان گفت که کاهش تقاضای چین برای برنج کاملاً شکسته هندی، همراه با مشکلات لجستیکی و محدودیت های سهمیه وارداتی، چالش های جدیدی را برای صادرکنندگان هندی و میانماری ایجاد کرده است. با این حال، وجود تقاضای محدود برای برنج سوآرنا و برنج سخت شکسته میانمار نشان دهنده فرصت هایی برای تنوع بخشی به بازارهای هدف است. صادرکنندگان باید با تمرکز بر بهبود زیرساخت های لجستیکی و ارائه قیمت های رقابتی، خود را با شرایط متغیر بازار جهانی هماهنگ کنند. در عین حال، سیاست های وارداتی چین و احتمال تخصیص سهمیه های جدید در ماه های آینده می تواند تاثیر قابل توجهی بر روند بازار داشته باشد.

توافق تجاری هند و انگلیس؛ گامی مهم برای بازتعریف جایگاه جهانی دهلی نو

۷ مرداد - تسنیم

هند و بریتانیا طی سفر نخست‌وزیر نارندرا مودی، توافق‌نامه جامع تجارت و اقتصاد (CETA) را امضا کردند؛ توافقی بی‌سابقه که نقطه عطفی در روابط اقتصادی دوجانبه در بحبوحه تحولات ژئوپلیتیکی جهانی به‌شمار می‌رود.

نخست‌وزیر هند این توافق را «نقشه راهی برای رفاه مشترک» خواند و تأکید کرد که این قرارداد موجب کاهش هزینه‌های تجاری، افزایش اطمینان کسب‌وکار و تقویت اقتصاد جهانی خواهد شد. همتای بریتانیایی او، کی‌یر استارمر، نیز آن را «تاریخی» توصیف کرد و گفت: «این توافق باعث افزایش دستمزدها و بهبود سطح زندگی در دو کشور خواهد شد و قیمت کالاهای هندی از جمله پوشاک، کفش و مواد غذایی برای شهروندان بریتانیا کاهش خواهد یافت.»

مهم‌ترین توافق تجاری هند از نظر عمق و پیچیدگی

توافق CETA که نزدیک به ۳۰ فصل را شامل می‌شود، دربرگیرنده حوزه‌هایی همچون تجارت کالا و خدمات، مخابرات، تجارت دیجیتال، خدمات مالی و حرفه‌ای، جابجایی نیروی کار، محیط زیست، حقوق کار و حمایت از بنگاه‌های کوچک و متوسط است. دولت هند اعلام کرده که این توافق تقریباً ۹۹ درصد از خطوط تعرفه‌ای را حذف کرده و به‌طور مؤثری دسترسی به بازار بریتانیا را برای صادرات هند افزایش می‌دهد.

مزایای مستقیم برای بخش‌های اشتغال‌زا در هند

طبق این توافق، صادرات هند در بخش‌هایی نظیر منسوجات، محصولات دریایی، چرم، کفش، اسباب‌بازی، جواهرات، لوازم ورزشی، قطعات خودرو و مواد شیمیایی آلی از معافیت‌های تعرفه‌ای بهره‌مند خواهند شد. این

صنایع که عمدتاً کاربر هستند، میلیون‌ها شغل در هند ایجاد کرده‌اند و اکنون با این توافق، توان رقابتی بیشتری در بازار بریتانیا خواهند داشت.

محافظت از بخش‌های حساس داخلی هند

با وجود باز شدن بازار، برخی از بخش‌های حساس اقتصادی مانند لبنیات و روغن‌های خوراکی از حوزه توافق خارج شده‌اند. همچنین، تقریباً همه محصولات کشاورزی و مواد غذایی فرآوری‌شده هند در بریتانیا بدون تعرفه وارد خواهند شد؛ اقدامی که به گفته وزارت دارایی هند، برای محافظت از بخش کشاورزی — که ۱۶ درصد از تولید ناخالص داخلی و ۴۶ درصد از جمعیت هند را تحت پوشش قرار می‌دهد — بسیار مهم بوده است.

ورود بریتانیا به بازار مناقصات دولتی هند

بر اساس CETA، شرکت‌های بریتانیایی اجازه خواهند داشت در بیش از ۴۰ هزار مناقصه دولتی هند به ارزش ۴۰ میلیارد دلار شرکت کنند، مشروط به رعایت حداقل ۲۰ درصد تأمین داخلی. اگرچه بخش‌هایی مانند دفاع و کشاورزی از این توافق مستثنا شده‌اند، این اقدام هند به عنوان گامی مهم در راستای هم‌راستا شدن با استانداردهای جهانی در حوزه تدارکات عمومی تلقی می‌شود.

شفافیت بیشتر و تعهدات دوطرفه

هند متعهد شده اطلاعات مربوط به مناقصات دولتی را در پورتال‌های عمومی منتشر کند؛ هرچند برخی بخش‌ها مانند دفاع از این الزام مستثنا هستند. این اقدام نیز به عنوان نشانه‌ای از تعهد هند به شفافیت و همکاری تلقی شده است.

موضوعات زیست‌محیطی و هشدار نسبت به اقدامات آتی

در بخش محیط زیست، بریتانیا اعلام کرده که سازوکار تنظیم مرزی کربن (CBAM) خود را از سال ۲۰۲۷ اعمال خواهد کرد؛ اقدامی که می‌تواند صادرات هند در بخش‌هایی مانند فولاد، آهن و کود را تحت تأثیر قرار دهد. هند هشدار داده در صورت اجرای این سیاست، اقدامات تلافی‌جویانه در نظر خواهد گرفت.

تسهیل در جابجایی حرفه‌ای‌ها و کاهش هزینه‌های تأمین اجتماعی

توافق‌نامه‌ای جداگانه تحت عنوان «توافق دوگانه تأمین اجتماعی» همزمان با CETA امضا شده که طبق آن، شهروندان هندی حاضر در بریتانیا تا سه سال از پرداخت همزمان حق بیمه اجتماعی در دو کشور معاف خواهند بود. این اقدام به نفع حدود ۷۵ هزار نفر از شهروندان هندی ساکن بریتانیا خواهد بود.

اهمیت راهبردی CETA برای جایگاه جهانی هند

CETA نخستین توافق بزرگ هند با یک اقتصاد توسعه‌یافته پس از رکود طولانی در مذاکرات با اتحادیه اروپا و ایالات متحده است. مذاکرات با اتحادیه اروپا که از ۲۰۰۷ آغاز شده بود، در ۲۰۱۳ متوقف شد و تنها در سال ۲۰۲۲ از سر گرفته شد. گفت‌وگو با آمریکا نیز از دوره نخست ریاست‌جمهوری دونالد ترامپ آغاز شد و پس از بازگشت او به کاخ سفید در سال ۲۰۲۵ ادامه یافته است.

در سال ۲۰۲۴، تجارت هند با آمریکا حدود ۱۳۰ میلیارد دلار و با اتحادیه اروپا ۱۵۵ میلیارد دلار بوده است. حجم تجارت هند و بریتانیا نیز در حال حاضر حدود ۵۶ میلیارد دلار است و دو کشور متعهد شده‌اند این رقم را تا سال ۲۰۳۰ دو برابر کنند.

ادغامی هوشمندانه در اقتصاد جهانی

تحلیلگران شورای تحقیقات اقتصادی هند، نیشا تانه‌جا و نیرلیپتا راث، معتقدند که این توافق، معیاری پیشرو برای مذاکرات تجاری آینده هند خواهد بود. بیدیشا بَتاچاریا، پژوهشگر ارشد بنیاد تحقیقاتی "چینتان"، نیز این توافق را نه یک عقب‌نشینی از سیاست‌های حمایتی، بلکه «بازتنظیم هوشمندانه استراتژی تجاری هند» توصیف کرده و آن را ترکیبی از لیبرال‌سازی مرحله‌ای، تعیین حداقل قیمت و الزام به ارزش افزوده داخلی دانسته است.

سیاستی دوگانه بین جهانی شدن و حفاظت داخلی

در حالی که سازمان تجارت جهانی (WTO) با ضعف عملکرد روبه‌روست، بسیاری از کشورها به دنبال توافقاتی دوجانبه و منطقه‌ای هستند. هند، هرچند دیر، اما اکنون نشان می‌دهد که چگونه می‌توان میان ادغام در اقتصاد جهانی و حفاظت از منافع داخلی، تعادل برقرار کرد.

گوگل دست پر به هند می‌رود

۹ مرداد - ایسنا

گوگل ۶ میلیارد دلار برای توسعه یک دیتاسنتر یک گیگاواتی و زیرساخت برق آن در ایالت هندی آندرا پرادش سرمایه‌گذاری خواهد کرد که اولین سرمایه‌گذاری این چینی این شرکت آمریکایی در هند است.

دو منبع دولتی آندرا پرداش، روز چهارشنبه اعلام کردند این سرمایه‌گذاری دیتاسنتر که قرار است در شهر بندری ویساکاپاتنام ساخته شود، شامل ۲ میلیارد دلار ظرفیت انرژی تجدیدپذیر است که برای تامین برق این تاسیسات استفاده خواهد شد.

دیتاسنتر این غول جستجو، بزرگترین دیتاسنتر از نظر ظرفیت و اندازه سرمایه‌گذاری در آسیا خواهد بود و بخشی از توسعه چند میلیارد دلاری مجموعه دیتاسنترهای این شرکت در سراسر آسیا و در کشورهایی از جمله سنگاپور، مالزی و تایلند است.

آلفابت (شرکت مادر گوگل) در آوریل، اعلام کرد که با وجود عدم قطعیت اقتصادی ناشی از سیاست تعرفه‌ای جهانی دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، همچنان متعهد است که امسال حدود ۷۵ میلیارد دلار برای ساخت ظرفیت دیتاسنتر، هزینه کند.

نارا لوکش، وزیر فناوری اطلاعات آندرا پرداش که برای گفت و گو در مورد سرمایه‌گذاری‌ها با دولت و رهبران تجاری در سنگاپور بود، در مورد سرمایه‌گذاری گوگل اظهار نظر نکرد.

وی با اشاره به دیتاسنتر ۵۵۰ مگاواتی «سایفای تکنولوژی» (Sify Technologies) که قرار است در این ایالت ساخته شود، گفت: ما اطلاعاتی خاصی مانند «سایفای» را منتشر کرده‌ایم که عمومی هستند. اطلاعاتی خاصی وجود دارد که هنوز عمومی نشده‌اند. ما این اطلاعات را در اکتبر منتشر خواهیم کرد.

آندرا پرداش که توسط یکی از متحدان اصلی نارندرا مودی، نخست وزیر هند، اداره می‌شود، در سال ۲۰۱۴ به دو بخش تقسیم شد و حیدرآباد، مرکز سابق خود و منبع درآمد اصلی را به ایالت تازه تاسیس تلانگانا واگذار کرد. این ایالت از آن زمان، به دنبال جذب سرمایه‌گذاری برای کاهش فشارهای مالی ناشی از بدهی بالا و هزینه‌های اجتماعی بوده است.

وزیر فناوری اطلاعات آندرا پرداش گفت که این ایالت در حال حاضر توانسته سرمایه‌گذاری در دیتاسنترها با ظرفیت کل ۱,۶ گیگاوات را نهایی کند و افزود: آندراپرداش قصد دارد در پنج سال آینده، ۶ گیگاوات دیتاسنتر از تقریباً صفر فعلی بسازد. لوکش انتظار دارد ۱,۶ گیگاوات اولیه دیتاسنترهای توافق شده در ۲۴ ماه آینده عملیاتی شود.

وی گفت: ما همچنین سرگرم کار روی ساخت سه ایستگاه فرود کابل در ویساکاپاتنام هستیم. ما می‌خواهیم به اندازه کافی شبکه کابلی ایجاد کنیم که دو برابر شبکه فعلی بمبئی باشد.

بر اساس گزارش رویترز، ایستگاه‌های فرود کابل که معمولاً در نزدیکی دیتاسنترها قرار دارند و نیاز به اتصال سریع و قابل اعتماد به شبکه‌های جهانی دارند، برای ذخیره تجهیزات که داده‌ها را از کابل‌های زیر دریا دریافت و منتقل می‌کنند، استفاده می‌شوند.

گمرک آمار بازرگانی خارجی در ۴ ماه نخست امسال را منتشر کرد

کاهش ۱۰ درصدی ارزش تجارت ایران

۹ مرداد - گمرک جمهوری اسلامی ایران

تجارت غیرنفتی کشور در ۴ ماهه سال جاری به ۶۱ میلیون و ۲۰ هزار تن و به ارزش ۳۴ میلیارد و ۱۷۵ میلیون دلار رسید.

در این مدت تجارت غیرنفتی کشور به لحاظ وزن ۴۸ درصد افزایش و از حیث ارزش ۱۰ درصد نسبت به مدت مشابه سال قبل کاهش نشان می‌دهد.

این گزارش می‌افزاید؛ از مجموع مبادلات تجارت غیرنفتی کشور ۴۸ میلیون و ۸۱۱ هزار تن کالا به ارزش ۱۶ میلیارد و ۵۴۹ میلیون دلار به صادرات غیرنفتی و ۱۲ میلیون و ۲۰۹ هزار تن کالا به ارزش ۱۷ میلیارد و ۶۲۷ میلیون دلار به واردات اختصاص داشت.

بر اساس این گزارش، صادرات غیرنفتی کشور در این مدت به لحاظ وزن ۱,۴۶ درصد افزایش و به لحاظ ارزش ۵,۵۱ درصد کاهش داشته است، واردات نیز در همین مدت ۳,۲۳ درصد به لحاظ وزن و ۱۴,۲ درصد به لحاظ ارزش کاهش نشان می‌دهد. این گزارش می‌افزاید؛ در ۴ ماهه سال جاری ۱۷ میلیون و ۴۰۲ هزار تن محصولات پتروشیمی به ارزش ۶ میلیارد و ۸۹۴ میلیون دلار به خارج از کشور صادر شده است که این میزان به لحاظ وزن ۸,۳ درصد و از حیث ارزش ۱۰,۲۲ درصد کاهش داشت. بر اساس این گزارش، گاز طبیعی، پروپان مایع شده، متانول، بوتان مایع شده و قیر نفت ۵ قلم عمده کالای صادراتی و طلا به اشکال خام، ذرت دامی، برنج، روغن دانه آفتابگردان و دانه سویا ۵ قلم عمده کالای وارداتی را در این مدت به خود اختصاص دادند.

این گزارش می‌افزاید چین، عراق، امارات متحده عربی، ترکیه، افغانستان، پاکستان و عمان کشورهای عمده مقصد صادرات غیرنفتی ایران و امارات متحده عربی، چین، ترکیه، هند، آلمان، فدراسیون روسیه و هلند کشورهای عمده طرف معامله واردات با کشورمان در ۴ ماه سال ۱۴۰۴ بوده‌اند.

اقتصاد هند تحت تاثیر تعرفه‌های آمریکا نزولی می‌شود؟

۱۷ مرداد - ایسنا

تحلیلگران اظهار کردند که تعرفه‌های ۵۰ درصدی آمریکا ممکن است یک درصد از رشد هند بکاهد.

دونالد ترامپ - رئیس جمهور آمریکا - پنجشنبه تعرفه کالاهای هندی را به عنوان جریمه خرید نفت روسیه، دو برابر کرد و به ۵۰ درصد افزایش داد که می‌تواند صادرات بسیاری از صنایع به آمریکا را غیررقابتی کند.

بر اساس تخمین‌های بلومبرگ اکونومیکس، مجموع تعرفه‌ها که نه تنها از تعرفه‌های رقباتی صادراتی هند مانند ویتنام، بلکه از تعرفه‌های چین نیز بالاتر است می‌تواند صادرات به آمریکا را تا ۶۰ درصد کاهش دهد و حدود یک درصد از تولید ناخالص داخلی را کاهش دهد.

بانک مرکزی هند پیش‌بینی می‌کند که اقتصاد این کشور ۶,۵ درصد رشد در سال مالی ۲۰۲۶، خواهد داشت.

تحلیلگران نوشتند: ضربه کلی به تولید ناخالص داخلی، می‌تواند در میان‌مدت، حتی بیشتر و ۱,۱ درصد باشد.

تحلیلگران معتقدند که این تعرفه‌های جدید طی ۲۱ روز، اعمال خواهد شد و به صادرات بخش‌های نیازمند نیروی کار مانند جواهرات و سنگ‌های قیمتی، منسوجات و کفش ضربه خواهد زد و احتمالاً کسب و کارها در این کالاها را متوقف خواهد کرد. همچنین انتظار می‌رود این اقدام، هند را مجبور کند تا به طور فعال به دنبال بازارهای جایگزین باشد.

دهلی نو این اقدام را ناعادلانه و غیرقابل توجیه خواند و ترامپ را به خاطر انگشت گذاشتن روی هند در حالی که کشورهای دیگر نیز از مسکو، نفت می‌خرند، مورد انتقاد قرار داد.

طبق گزارش بلومبرگ، تحلیلگران بانک «سیتی گروپ» (Citigroup)، تخمین زدند که افزایش تعرفه‌ها، خطر کاهش رشد سالانه را بین ۰,۶ تا ۰,۸ درصد افزایش دهد.

موانع توسعه صنعت برق هند

۱۵ مرداد - دنیای اقتصاد

در حالی که چین با سرعت به سمت تامین نیمی از برق خود از منابع تجدیدپذیر حرکت می‌کند، ساختار ناکارآمد توزیع برق در هند، گذار این کشور به انرژی پاک را با مانع مواجه کرده است.

شرکت‌های دولتی زیان‌ده، تعرفه‌های غیرمنطقی، و سیاست‌های یارانه‌ای گسترده، نه تنها فضای رقابت را مختل کرده‌اند، بلکه انگیزه‌ای برای اصلاح باقی نگذاشته‌اند. اما در سایه این ایستایی، شرکت‌های بزرگ صنعتی با تولید مستقل برق از منابع خورشیدی و بادی، نظامی موازی و رقابتی پدید آورده‌اند که می‌تواند به تضعیف تدریجی انحصار دولتی و بازتعریف آینده برق هند منجر شود.

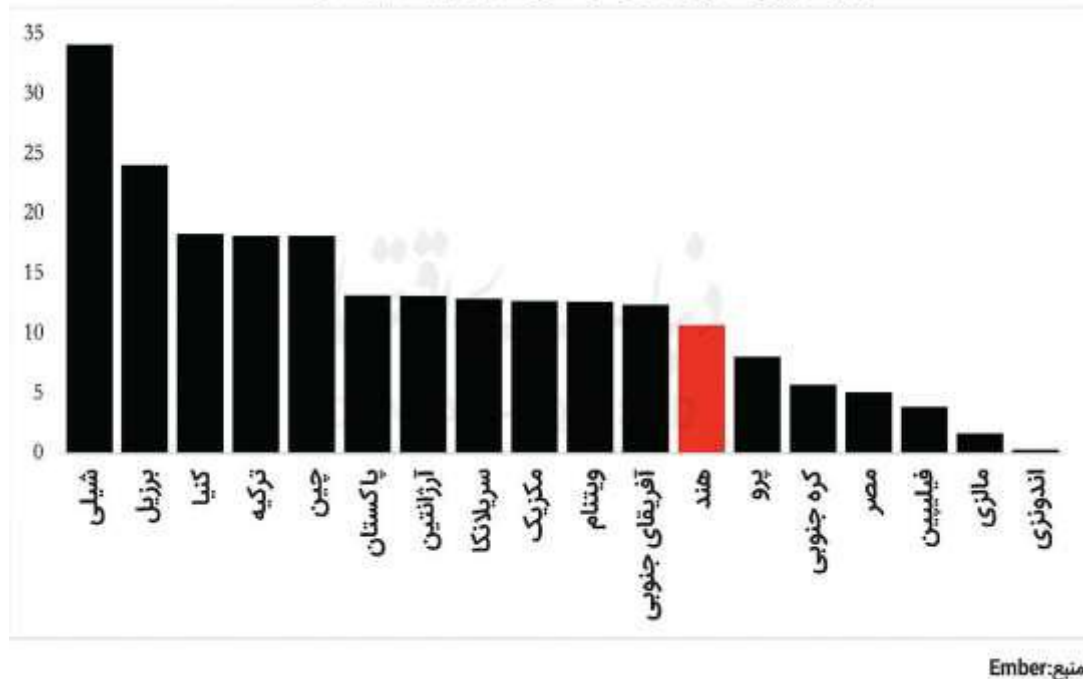
در سایه چین

گسترش روزافزون استفاده از فناوری‌های پرمصرف انرژی مانند هوش مصنوعی، رقابت کشورها برای تامین برق ارزان و پاک را به یکی از تعیین‌کننده‌ترین ابعاد رشد اقتصادی آینده تبدیل کرده است.

در این میان، چین با اتکا به سرمایه‌گذاری گسترده در منابع تجدیدپذیر از خورشیدی و بادی تا هسته‌ای، آبی و ذخیره‌سازی باتری توانسته است از رقابای خود پیشی بگیرد. بر اساس گزارش منتشر شده در «فایننشال تایمز»، این کشور تا سال ۲۰۲۸ نیمی از برق خود را از این منابع تامین خواهد کرد.

در مقابل، هرچند هند موفق شده هدف گذاری ظرفیت نصب شده انرژی تجدیدپذیر برای سال ۲۰۳۰ را پنج سال زودتر محقق کند، اما سهم برق خورشیدی و بادی در ترکیب کل تولید برق هند همچنان از بسیاری از اقتصادهای نوظهور و توسعه یافته از جمله چین، برزیل، ترکیه، مکزیک و حتی پاکستان پایین تر است. این شکاف، از ضعف ساختاری و تنگنای نهادی در بخش برق هند حکایت دارد.

سهم انرژی خورشیدی و بادی در تولید برق کل (۲۰۲۴)

ساختاری کهنه

در دهه های گذشته، وضعیت برق در هند، به ویژه در مناطق روستایی دستخوش تحولات مثبتی شده است. خاموشی های مکرر، نوسانات گسترده و وابستگی به ژنراتورهای آلاینده دیزلی تا حدود زیادی به تاریخ پیوسته است. با این حال، گذار به یک سیستم برق پایدار، رقابتی و مبتنی بر انرژی پاک هنوز به سرانجام نرسیده است. یکی از موانع اصلی، ساختار نهادینه شده انتقال و توزیع برق است که عمدتاً در اختیار شرکت های دولتی ایالتی قرار دارد. این شرکت ها که تحت نظارت دولت های ایالتی فعالیت می کنند، با معضل مزمن زیان دهی، بدهی های انباشته، بازده منفی و ناتوانی در جذب سرمایه گذاری مواجه اند.

ساختار تعرفه گذاری نامتناسب، ضعف حاکمیت شرکتی، مداخلات سیاسی و وابستگی به کمک های مالی دولتی، این بنگاه ها را از مسیر بهره روری و رقابت پذیری دور کرده است. تداوم سیاست های پوپولیستی به ویژه عرضه رایگان یا یارانه ای برق به خانوارها و کشاورزان موجب شده است دولت ها سالانه معادل ۱ تا ۱٫۵ درصد تولید ناخالص داخلی صرف تامین این یارانه ها کنند. برای جبران این کمبود، تعرفه برق برای بخش های صنعتی و تجاری به شدت

بالا نگه داشته شده، که نه تنها هزینه‌های تولید را افزایش داده بلکه رقابت‌پذیری صنعت هند را نیز تضعیف کرده است.

خصوصی‌سازی

در واکنش به این وضعیت، بسیاری از شرکت‌های بزرگ صنعتی هند به‌ویژه در ایالت‌هایی مانند تامیل‌نادر، گجرات و مهاراشترا، به سمت تولید برق مستقل از منابع تجدیدپذیر رفته‌اند. در تامیل‌نادر، سهم برق تولیدی از نیروگاه‌های اختصاصی به بیش از ۲۸ درصد از کل مصرف برق صنعتی رسیده است. این بنگاه‌ها با احداث نیروگاه‌های خورشیدی یا بادی در نزدیکی مراکز تولید، نه تنها وابستگی خود به برق دولتی را کاهش داده‌اند، بلکه با کاهش هزینه انرژی، توان رقابتی خود را نیز افزایش داده‌اند.

البته به دلیل ماهیت متناوب تولید برق خورشیدی و بادی و هزینه‌های بالای ذخیره‌سازی در مقیاس صنعتی، این شرکت‌ها ناگزیرند در ساعات خاصی همچنان به شبکه عمومی برق متصل باشند. اما روندهای اخیر از جمله کاهش سریع قیمت پنل‌های خورشیدی، رشد فناوری ذخیره‌سازی، و اصلاحات مقرراتی مسیر استقلال کامل را هموارتر کرده است.

برخی از گروه‌های صنعتی قدرتمند موفق شده‌اند با استفاده از نفوذ سیاسی و حقوقی خود، چارچوب‌های قانونی لازم برای توسعه ظرفیت‌های برق مستقل را تثبیت کنند. این فعالیت‌ها در ظاهر تحت عنوان برق مصرف داخلی (self-consumption) تعریف شده‌اند؛ اما در عمل به سوی ایجاد شبکه‌هایی با ماهیت نیمه‌خصوصی، نیمه‌موازی با شبکه دولتی می‌روند.

از برق داخلی تا برق زنجیره‌ای

پیشروی این شرکت‌ها تنها به مصرف داخلی محدود نمی‌ماند. بسیاری از آنان اکنون برق را برای شرکت‌های زیرمجموعه، پیمانکاران، تامین‌کنندگان و حتی برخی مصرف‌کنندگان تجاری در قالب قراردادهای دوجانبه تامین می‌کنند. در صورت تداوم این روند، می‌توان انتظار داشت که ساختاری موازی با شبکه دولتی شکل بگیرد که نه تنها کاراتر و ارزان‌تر است، بلکه از منظر محیط‌زیستی نیز عملکرد بهتری دارد.

با گسترش این مدل، شرکت‌های برق دولتی با چالشی بزرگ مواجه خواهند شد. از یک‌سو، تعداد مصرف‌کنندگان صنعتی (که منبع اصلی درآمد این شرکت‌ها هستند) کاهش خواهد یافت. از سوی دیگر، سهم مصرف‌کنندگان خانگی و کشاورزی که اغلب یارانه‌بگیرند، افزایش می‌یابد و این به معنی کاهش درآمد و افزایش نیاز به کمک‌های مالی است.

اصلاح یا زوال؟

در چنین وضعیتی، نهادهای دولتی دو گزینه پیشرو دارند؛ یا با بازنگری در ساختار یارانه‌ها، اصلاح تعرفه‌ها، و افزایش بهره‌وری به رقابت بازگردند؛ یا آنکه در وضعیت کنونی باقی بمانند، کوچک‌تر شوند و برای بقا به دولت وابسته‌تر شوند. تجربه اصلاحات اقتصادی هند نشان می‌دهد هر دو سناریو امکان‌پذیر است.

در بخش فولاد، برخی شرکت‌های دولتی توانستند با تغییر ساختار مدیریتی و تطبیق با بازار، رقابت‌پذیر شوند. اما در بخش ارتباطات، اپراتورهای دولتی، با وجود دهه‌ها یارانه و حمایت، همچنان ناکارآمد باقی مانده‌اند و سهم بزرگی از بازار را به رقبای خصوصی واگذار کرده‌اند. در صورت تکرار این الگو در بخش برق، می‌توان انتظار داشت که بخش خصوصی در دهه آینده به بازیگر اصلی تبدیل شود؛ به ویژه زمانی که دولت مرکزی و ایالت‌ها با رویکردی منعطف و تسهیل‌گر با این فرآیند برخورد کنند.

از برزیل تا اندونزی

بررسی تجربه کشورهایی با ساختار مشابه می‌تواند چشم‌انداز بهتری از مسیر پیشرو ارائه دهد. در برزیل، نظام توزیع برق به تدریج به بخش خصوصی واگذار شده و نهاد تنظیم‌گر مستقل با قدرت اجرایی بالا، تعادل نسبی میان منافع مصرف‌کننده و سرمایه‌گذار ایجاد کرده است. در اندونزی، اگرچه دولت همچنان بازیگر اصلی باقی مانده، اما با ایجاد مدل‌های «تولید خصوصی برای مصرف‌کننده صنعتی»، موفق به جذب سرمایه و بهبود کیفیت برق‌رسانی شده است. در مقابل، کشورهایی مانند پاکستان که همچنان بر ساختار دولتی و یارانه‌محور تاکید دارند، با بحران‌های مکرر خاموشی، بدهی‌های سرسام‌آور بخش انرژی و نارضایتی اجتماعی مواجه‌اند.

تهدید نابرابری

تحول ساختاری در صنعت برق بدون تحول فناورانه امکان‌پذیر نیست. توسعه شبکه‌های هوشمند، ذخیره‌سازی گسترده انرژی و سیستم‌های دیجیتال کنترل بار، همگی ابزارهایی هستند که می‌توانند گذار به برق پاک و رقابتی را شتاب دهند. در عین حال، باید به پیامدهای اجتماعی این اصلاحات نیز توجه کرد.

اگر شبکه‌های خصوصی در خدمت بنگاه‌های بزرگ باقی بمانند، خطر تعمیق نابرابری در دسترسی به برق به‌ویژه در مناطق کم‌درآمد یا روستایی جدی خواهد بود. در این شرایط، نقش دولت نه به‌عنوان انحصارگر، بلکه به‌مثابه تنظیم‌گر منصف و توانمندساز، اهمیت مضاعف خواهد یافت.

انحصار دولتی

حرکت شرکت‌های بزرگ صنعتی به سمت تولید مستقل برق از منابع تجدیدپذیر، نویدبخش تحولی مهم در ساختار توزیع برق هند است. این روند که به‌صورت «اصلاح پنهان» در حال شکل‌گیری است، به مرور انحصار دولتی را تضعیف می‌کند و به بخش خصوصی اجازه می‌دهد تا نقش گسترده‌تری در تامین برق ایفا کند. اگر این شرکت‌ها بتوانند زیرساخت‌های لازم را توسعه دهند و برق ارزان‌تر و پاک‌تری تولید کنند، تقاضا برای سیستم‌های موازی رشد خواهد کرد و سهم بخش دولتی کاهش می‌یابد.

در مقابل، شرکت‌های دولتی با انتخاب‌هایی دشوار مواجه خواهند شد؛ یا باید ساختار خود را اصلاح کنند، یارانه‌های غیرهدفمند را کاهش دهند و به سمت کارآمدی و خدمات بهتر حرکت کنند، یا در وضعیت فعلی باقی بمانند و همچنان زیان‌ده و وابسته به کمک‌های دولتی باقی بمانند.

تجربه تاریخ اقتصادی هند نشان می‌دهد که سرنوشت انحصارهای دولتی متفاوت بوده است؛ برخی بخش‌ها اصلاح شدند و برخی همچنان درگیر مشکلات‌اند. آینده بخش برق نیز به سرعت و اراده اصلاحات بستگی دارد، اما بی‌شک تغییرات فعلی می‌تواند نقطه شروعی برای گذار به سیستم برق کارآتر و پاک‌تر باشد.

تغییرات یک اقتصاد جهانی؛

توازن قدرت اقتصادی جهان تا سال ۲۰۵۰ دستخوش تغییرات بزرگ می‌شود

۲۰ مرداد - دنیای اقتصاد

گلدمن ساکس پیش‌بینی کرده است که توازن قدرت اقتصادی جهان تا سال ۲۰۵۰ دستخوش تغییرات بزرگی خواهد شد.

بر اساس این گزارش، آسیا در چند دهه پیش رو می‌تواند بزرگترین سهم تولید ناخالص داخلی در جهان را به خود اختصاص دهد، به طوری که ۴۰ درصد از اقتصاد کل جهان را در بر می‌گیرد.

در مقابل، بازارهای توسعه‌یافته با ۸۲٫۹ تریلیون دلار، ۳۶ درصد سهم خواهند داشت.

یک اقتصاد جهانی

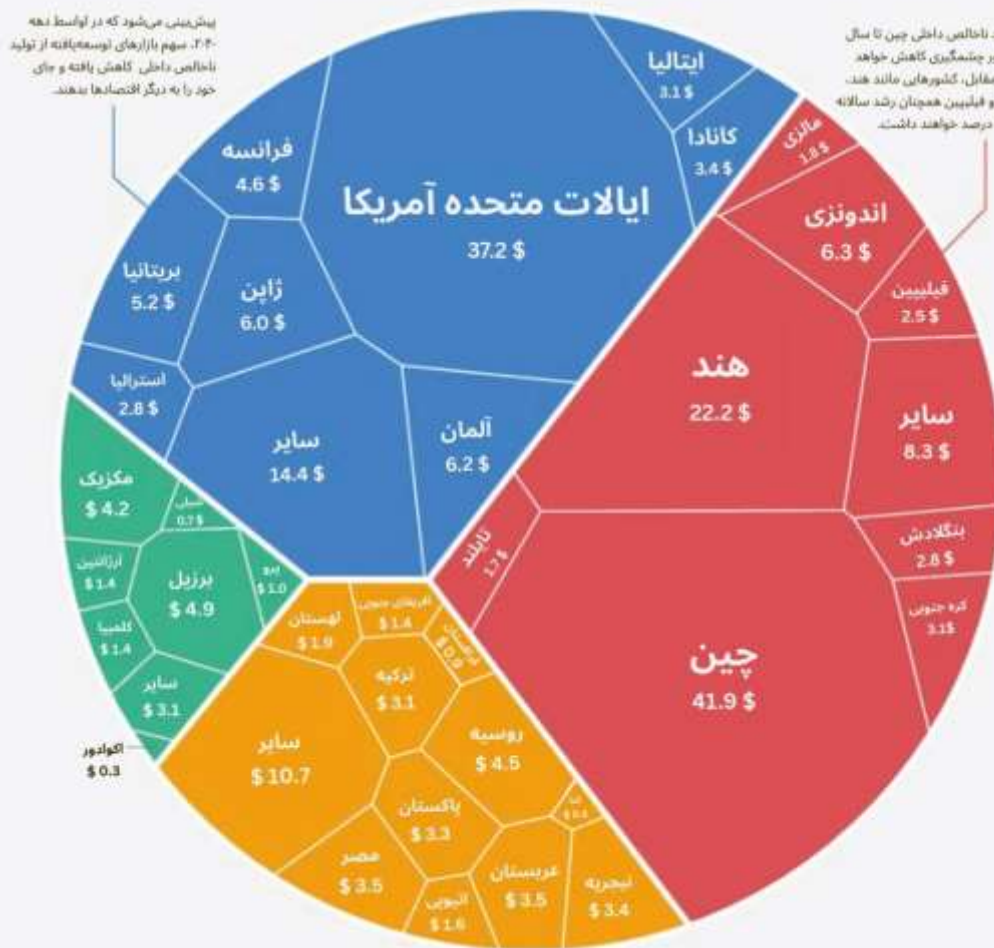
2050 میلادی

تولید ناخالص داخلی سال 2050 (تربلیون دلار)

پیش‌بینی می‌شود که در اواسط دهه ۲۰۴۰، سهم بازارهای توسعه‌یافته از تولید ناخالص داخلی کاهش یافته و جای خود را به دیگر اقتصادها ببندد.

رشد تولید ناخالص داخلی چین تا سال ۲۰۵۰ به‌طور چشمگیری کاهش خواهد یافت. برعکس، کشورهای مانند هند، بنگلادش و فیلیپین همچنان رشد سالانه بیش از ۳ درصد خواهند داشت.

سایر مناطق شامل اروپای مرکزی و شرقی، خاورمیانه و آفریقا با ۳۸,۳ تریلیون دلار (۱۷ درصد) و آمریکای لاتین با ۱۶ تریلیون دلار (۷ درصد) خواهند بود. این تغییر، جهشی قابل توجه نسبت به سهم ۷۷ درصدی بازارهای توسعه یافته در سال ۲۰۰۰ محسوب می‌شود.

در میان کشورهای آسیایی، چین و هند بیشترین سهم را در این رشد خواهند داشت، هرچند شتاب رشد اقتصادی چین به شکل محسوس کاهش می‌یابد.

برآورد می‌شود رشد سالانه اقتصاد چین در دهه ۲۰۵۰ به میانگین ۱,۱ درصد برسد. این رقم برای آمریکا معادل ۱,۴ درصد برآورد می‌شود. در مقابل، اقتصاد هند با رشد سالانه ۳,۱ درصد، بنگلادش با ۳ درصد و فیلیپین با ۳,۵ درصد، سریع‌ترین رشد را در آسیا تجربه خواهند کرد.

افزایش جمعیت و میانگین سنی پایین در این کشورها موجب شده است که دسترسی بازار این کشورها به نیروی کار افزایش یافته و در نتیجه ظرفیت رشد بالاتری داشته باشند.

در این میان آمریکای لاتین سهمی کوچک در آینده اقتصاد جهان خواهد داشت و تنها ۷ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان در سال ۲۰۵۰ را به خود اختصاص می‌دهد. بسیاری از اقتصادهای این منطقه طی دهه گذشته ضعیف‌تر از حدمعمول عمل کرده‌اند.

نمونه بارز آن برزیل است که تولید ناخالص داخلی‌اش از ۲,۷ تریلیون دلار در سال ۲۰۱۰ به ۱,۵ تریلیون دلار در ۲۰۲۰ کاهش یافت. ادامه این روند موجب خواهد شد که اندونزی پیش از سال ۲۰۵۰، از برزیل به‌عنوان بزرگ‌ترین اقتصاد نوظهور جهان پیشی بگیرد.

با این حال، اگر پیش‌بینی‌ها درست باشد، جایگاه برزیل همچنان بالاتر از فرانسه و کانادا خواهد بود.

معرفی ۵ شهر برتر فناوری جهان در ۲۰۲۵ / پایتخت نوآوری در جهان کجاست؟

۳۰ مرداد - اکو ایران

نخستین شهری که می‌تواند رویای هر فعال استارت‌آپی باشد، سانفرانسیسکو است، جایی که به‌عنوان پایتخت نوآوری در جهان شناخته می‌شود.

جهان فناوری هر روز در حال تغییر و رقابت است. از سیلیکون ولی در آمریکا تا پکن و بنگلور، شهرهایی وجود دارند که به قلب تپنده نوآوری، هوش مصنوعی، فین‌تک و استارت‌آپ‌ها تبدیل شده‌اند. برترین شهرها برای فعالان

عرصه فناوری در سال ۲۰۲۵ کدام هستند؟ در ادامه به پنج شهری پرداخته شده که آینده اقتصاد دیجیتال و تکنولوژی جهان را شکل می‌دهند.

۱. سانفرانسیسکو، قلب سیلیکون ولی در آمریکا

نخستین شهری که می‌تواند رویای هر فعال استارت‌آپی باشد، سانفرانسیسکو است، جایی که به‌عنوان پایتخت نوآوری در جهان شناخته می‌شود. در حال حاضر، هزاران استارت‌آپ در این شهر فعالیت دارند و غول‌هایی مانند گوگل، اپل و متا هم دفتر مرکزی خود را در همین شهر قرار داده‌اند.

۲. نیویورک، پلی میان بخش مالی و فناوری

در گذشته، شهر نیویورک فقط با وال‌استریت شناخته می‌شد، خیابانی که قلب تپنده اقتصاد آمریکا بود. حالا اما این شهر به یکی از بزرگ‌ترین مراکز فناوری دنیا تبدیل شده است. بیش از ۸ هزار و ۹۰۰ استارت‌آپ در این شهر فعال هستند.

۳. پکن، قطب نوآوری آسیایی

پکن فقط پایتخت چین نیست، بلکه رقیبی جدی برای سیلیکون ولی در آمریکاست. این شهر در حال حاضر نقش سیلیکون ولی آسیا را ایفا می‌کند و فعالان استارت‌آپی و فناوری می‌توانند روی آن حساب باز کنند. حمایت‌های دولت چین در رشد و توسعه این شهر بی‌تاثیر نبوده و همین حمایت‌ها باعث شده که پکن در حوزه‌هایی همانند هوش مصنوعی، فناوری کوانتومی و 5G پیشتاز باشد.

۴. بنگلور، سیلیکون ولی هند

هندی‌ها نمونه محلی هالیوود را بنا کرده‌اند که همه با آن آشنا هستند: بالیوود. عین همین اتفاق در رابطه با منطقه فعال در عرصه فناوری هم رخ داده است و بنگلور بیش از یک میلیون متخصص فناوری اطلاعات دارد و به مرکز اصلی برون‌سپاری خدمات فناوری در جهان تبدیل شده است. این شهر هندی می‌تواند سرآغاز تحولات بزرگی در عرصه فناوری در آینده باشد.

۵. لندن، پایتخت نوآوری اروپا

لندن، پایتخت انگلستان هم به نظر شهری سنتی و قدیمی می‌آید، اما این شهر توانسته رشد قابل توجهی را تجربه کند و اکنون به یکی از بزرگ‌ترین هاب‌های فناوری در جهان تبدیل شده است. جالب اینجاست که لندن به‌رغم برگزیت و جدایی بریتانیا از لندن، به‌عنوان بزرگ‌ترین هاب فناوری اروپا هم شناخته می‌شود.

پنج شهری که در بالا به آن‌ها اشاره شد، به‌عنوان اصلی‌ترین و برترین شهرهای فناوری در جهان در سال ۲۰۲۵ شناخته می‌شوند. فعالان عرصه فناوری و استارت‌آپ می‌توانند به این شهرها پناه ببرند و رشد کنند.

عقب‌نشینی تدریجی چین از صدرنشینی جهان؛

پیشتازی هند، فیلیپین، آرژانتین در رقابت رشد اقتصادی

۱۶ مرداد - دنیای اقتصاد

در تازه‌ترین گزارش صندوق بین‌المللی پول با عنوان "«تاب‌آوری شکننده در میان نااطمینانی‌های مداوم»، هند، فیلیپین و آرژانتین به‌عنوان سه اقتصاد با سریع‌ترین نرخ رشد در سال ۲۰۲۵ معرفی شده‌اند.

در تازه‌ترین گزارش صندوق بین‌المللی پول با عنوان «تاب‌آوری شکننده در میان نااطمینانی‌های مداوم»، هند، فیلیپین و آرژانتین به‌عنوان سه اقتصاد با سریع‌ترین نرخ رشد در سال ۲۰۲۵ معرفی شده‌اند.

این گزارش، که در تابستان ۲۰۲۵ منتشر شده، ضمن ارائه تصویری از تحولات اقتصاد جهانی، جایگاه چین را نیز مورد بازبینی قرار داده و نشان می‌دهد که اقتصاد این کشور دیگر مانند گذشته نقش موتور رشد جهانی را ایفا نمی‌کند.

در صدر جدول رشد اقتصادی، هند قرار دارد. طبق پیش‌بینی‌های صندوق بین‌المللی پول، این کشور در سال‌های ۲۰۲۵ و ۲۰۲۶ رشد ۶٫۴ درصدی را تجربه خواهد کرد. چنین عملکردی ناشی از عوامل متعددی است.

هند طی سال‌های اخیر با گسترش طبقه متوسط و افزایش تقاضای داخلی، توانسته پایه‌ای پایدار برای رشد اقتصادی خود ایجاد کند.

دولت هند سرمایه‌گذاری‌های سنگینی را در بخش زیرساخت‌های عمومی، به‌ویژه در حوزه حمل‌ونقل، انرژی و شهرسازی انجام داده و این روند همچنان ادامه دارد. همچنین افزایش دسترسی به اعتبار برای شرکت‌ها و خانوارها باعث تحرک بیشتر بخش خصوصی شده است.

هند توانسته است در جذب سرمایه‌گذاری خارجی نیز عملکرد موفقی داشته باشد، به‌ویژه در بخش‌های فناوری و تولید. جابه‌جایی زنجیره تامین جهانی که عمدتاً تحت تأثیر تنش‌های ژئوپلیتیک و سیاست‌های متنوع‌سازی بازارها صورت گرفته، به نفع هند تمام شده و این کشور را به مقصدی مهم برای شرکت‌های بین‌المللی مانند اپل تبدیل کرده است.

فیلیپین نیز به عنوان یکی از اقتصادهای در حال رشد جنوب شرق آسیا، عملکردی بسیار مثبت را از خود نشان داده است. این کشور که انتظار می‌رود رشد ۵,۵ درصدی را در سال ۲۰۲۵ تجربه کند، بیش از هر چیز بر مصرف داخلی خود تکیه دارد.

بیش از سه‌چهارم تولید ناخالص داخلی فیلیپین از طریق مصرف خانوارها تأمین می‌شود که این امر نشان از ساختار اقتصاد مبتنی بر تقاضای داخلی دارد. نرخ بیکاری در این کشور به یکی از پایین‌ترین سطوح تاریخی خود، یعنی حدود ۳,۱ درصد، رسیده است که موجب افزایش قدرت خرید و رونق بازار داخلی شده است.

دولت فیلیپین با افزایش سرمایه‌گذاری در حوزه زیرساخت‌ها، همچنین اجرای اصلاحاتی برای بهبود محیط کسب‌وکار، زمینه را برای جذب سرمایه‌گذاران خارجی به‌ویژه در بخش‌های دیجیتال، الکترونیک و تولید نیمه‌هادی‌ها فراهم کرده است.

آرژانتین، با وجود سابقه بحران‌های متعدد اقتصادی، توانسته است در فهرست اقتصادهای در حال سریع‌ترین رشد قرار گیرد و پیش‌بینی می‌شود در سال ۲۰۲۵ رشد اقتصادی ۵,۵ درصدی را تجربه کند.

این کشور که سال‌ها با تورم بالا و بحران بدهی دست‌وپنجه نرم می‌کرد، اکنون با استفاده از حمایت‌های مالی صندوق بین‌المللی پول و اجرای برخی سیاست‌های تثبیت‌کننده، شاهد بازگشت رشد اقتصادی است.

افزایش قیمت جهانی کالاهای اساسی، به‌ویژه محصولات کشاورزی مانند سویا، به رشد صادرات این کشور کمک کرده است. همچنین بخشی از این رشد به دلیل اثر بازگشتی از رکودهای گذشته بوده که اکنون خود را در قالب رشد بالا نشان می‌دهد. البته پایداری این روند همچنان در گرو ادامه اصلاحات ساختاری و مهار تورم است.

در نقطه مقابل این روندهای مثبت، اقتصاد چین قرار دارد که در سال‌های اخیر با کاهش سرعت رشد مواجه شده است. طبق پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول، رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۲۵ معادل ۴,۸ درصد خواهد بود که در مقایسه با هند و فیلیپین، عملکردی ضعیف‌تر به حساب می‌آید.

عوامل متعددی در عقب‌ماندگی چین از رقبایش نقش دارند. کاهش تقاضای داخلی به‌ویژه در میان خانوارها، نشان‌دهنده ضعف در بخش مصرف است. بخش املاک و مستغلات چین که یکی از ارکان اقتصاد این کشور محسوب می‌شود، با بحران مواجه شده و این امر به کاهش اعتماد عمومی و کاهش سرمایه‌گذاری منجر شده است.

همچنین ساختار جمعیتی چین، با روند پیر شدن جمعیت و کاهش رشد نیروی کار، چالشی جدی برای آینده اقتصادی این کشور به شمار می‌رود. از سوی دیگر، سرمایه‌گذاری‌های سنگین اما کم‌بازده در پروژه‌های زیربنایی در کنار وابستگی بالای اقتصاد چین به صادرات، موجب شده این کشور در برابر تغییرات تقاضای جهانی آسیب‌پذیرتر شود.

گزارش صندوق بین‌المللی پول نشان می‌دهد که هند، فلیپین و آرژانتین با تکیه بر تقاضای داخلی، اصلاحات ساختاری و جذب سرمایه‌گذاری، موفق به تثبیت و حتی تسریع رشد اقتصادی خود شده‌اند، در حالی که چین با مجموعه‌ای از چالش‌های ساختاری و دوره‌ای مواجه است که سرعت پیشرفت آن را کند کرده است. اگر این روند ادامه یابد، چین ممکن است برای مدتی طولانی، جایگاه سابق خود را در رشد جهانی از دست بدهد.

رونمایی از برنامه اصلاحات اقتصادی هند

۲۴ مرداد – دنیای اقتصاد

در پی تشدید تنش تجاری میان دهلی‌نو و واشنگتن و اعمال تعرفه ۵۰ درصدی بر واردات هند توسط دولت آمریکا، نارندرا مودی، نخست‌وزیر هند، در نخستین سخنرانی مهم خود پس از این اقدام، بر ضرورت ساخت «هند خودکفا» تاکید کرد و از برنامه‌های اصلاحات مالیاتی و مقرراتی با هدف حمایت از کسب‌وکارها و طبقه متوسط رونمایی کرد.

این سخنرانی که روز جمعه به مناسبت هفتادوهشتمین سالگرد استقلال هند در قلعه سرخ دهلی ایراد شد، گرچه اشاره مستقیمی به اختلافات با آمریکا نداشت، اما سرشار از لحن ملی‌گرایانه بود.

به گزارش فایننشال تایمز، مودی وعده داد وابستگی کشور به واردات کالاهایی چون تراشه‌های نیمه‌رسانا و موتور جنگنده‌ها را کاهش دهد و اعلام کرد که تا پایان سال جاری، تراشه‌های ساخت هند وارد بازار خواهند شد.

او همچنین از اجرای «اصلاحات نسل جدید» در نظام مالیات بر کالا و خدمات تا اکتبر خبر داد؛ اقدامی که به گفته او منافع قابل توجهی برای مالیات‌دهندگان طبقه متوسط - پایگاه اصلی حزب حاکم بهاراتیا جاناتا - به همراه خواهد داشت.

دولت دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، از اول ژوئیه تعرفه ۲۵ درصدی بر کالاهای وارداتی از هند وضع کرده بود و هفته گذشته با افزودن یک تعرفه ثانویه ۲۵ درصدی بر خرید نفت روسیه توسط هند، مجموع آن را به ۵۰ درصد رساند.

واشنگتن مدعی است که این خریده‌ها به تامین مالی جنگ روسیه در اوکراین کمک می‌کند.

اگرچه مقامات هندی پیش از این مراسم تاکید کرده بودند که مودی مستقیماً به بن‌بست تجاری با آمریکا نخواهد پرداخت، اما او به‌طور تلویحی به اختلافات اشاره کرد و از موضع قاطع دولت در حمایت از بازار کشاورزی هند سخن گفت.

وی خاطرنشان کرد: «هیچ سیاستی که منافع کشاورزان ما را تهدید کند، از سد مودی عبور نخواهد کرد.» این موضع‌گیری بار دیگر شکاف میان دو شریک تجاری بزرگ را برجسته کرد؛ شکافی که به گفته ناظران، روابط راهبردی رو به گسترش دو کشور را وارد بحرانی بی‌سابقه در دهه‌های اخیر کرده و بدبینی تاریخی بخش‌هایی از جامعه هند نسبت به آمریکا و غرب را زنده کرده است.

برخی تحلیلگران معتقدند که واشنگتن با اعمال فشار علنی، فضای مذاکره را دشوارتر کرده است. سی راجا موهان، استاد مهمان در موسسه مطالعات جنوب آسیا در سنگاپور، می‌گوید: «به‌عنوان رهبر کشوری بزرگ، مودی نمی‌تواند در برابر این فشارها کوتاه بیاید. با این حال، او از دستگاه سیاست خارجی خواسته با رویکردی عملگرایانه به دنبال راه‌حل با آمریکا باشد.»

هند همچنان رویکرد "هند خودکفا" را دنبال می‌کند؛ سیاستی که هدف آن کاهش وابستگی به واردات کالاهای صنعتی مانند نیمه‌رساناها، باتری‌های پیشرفته، کود و انرژی است. گرچه برنامه «ساخت هند» توانسته موفقیت‌هایی مانند انتقال بخشی از زنجیره تامین آیفون اپل به هند به دست آورد، اما موانع بوروکراتیک مزمن همچنان مانع پیشرفت سریع آن شده است.

مودی همچنین تشکیل «کارگروه ویژه اصلاحات نسل جدید» را اعلام کرد؛ نهادی که مأموریت دارد هزینه‌های انطباق مقررات برای شرکت‌ها و کارآفرینان را کاهش دهد، فضای سوءاستفاده از قوانین را محدود کند و با ساده‌سازی چارچوب‌های حقوقی، محیط کسب‌وکار را بهبود بخشد.

هند برای حفظ ثبات شبکه برق، ناچار شد تولید برق خورشیدی را در دوره‌های تقاضای اندک، محدود کند.

وزارت انرژی نو و تجدیدپذیر هند اعلام کرد به دلیل تاخیر در پروژه‌های انتقال و راه‌اندازی زودتر از موعد نیروگاه‌های جدید، تولید انرژی خورشیدی برای کاهش تراکم در دسترسی به شبکه برق، کاهش یافت.

ضرورت محدود کردن تولید انرژی خورشیدی، منعکس‌کننده موانع افزایش ظرفیت نصب نیروگاه‌های خورشیدی به دلیل عدم گسترش کافی خطوط برق و ارتقاء توزیع و انتقال است. هند بین ژانویه تا آوریل، شاهد تولید برق بی‌سابقه نیروگاه‌های خورشیدی بود و تولید برق خورشیدی نسبت به سال گذشته، ۳۲,۴ درصد افزایش یافت و تولید برق از زغال‌سنگ با وجود افزایش تقاضا، ثابت ماند.

سوخت‌های فسیلی همچنان ۷۸ درصد از تولید برق هند را در سال گذشته تشکیل دادند، اما این کشور در گسترش تاسیسات انرژی تجدیدپذیر، پیشرفت خوبی داشته است.

طبق داده‌های شرکت تحقیقاتی «ریستاد انرژی»، هند در نیمه اول سال میلادی جاری، ۲۲ گیگاوات ظرفیت انرژی تجدیدپذیر اضافه کرد که رکورد جدیدی محسوب می‌شود و نسبت به مدت مشابه سال گذشته، ۵۷ درصد افزایش یافته است. انرژی خورشیدی با ۱۸,۴ گیگاوات نصب، پیش‌تاز ظرفیت تازه اضافه شده بود و پس از آن، ۳,۵ گیگاوات انرژی بادی و ۲۵۰ مگاوات انرژی زیستی تولید شده از فضولات گیاهی و حیوانی قرار گرفتند.

فدراسیون ملی انرژی خورشیدی هند (NSEFI) ماه گذشته اعلام کرد که با وجود این افزایش بی‌سابقه، پروژه‌های انرژی خورشیدی در برخی ایالت‌ها به دلیل تاخیر در ارتقاء سیستم‌های انتقال برق، به تعویق افتاده‌اند. این فدراسیون در نامه‌ای، از دولت خواست تا تکمیل پروژه‌های انتقال برق و ذخیره‌سازی باتری را تسریع کند.

هند ماه گذشته، اعلام کرد پنج سال زودتر از برنامه، به هدف خود برای تامین ۵۰ درصد از ظرفیت برق نصب شده از منابع سوخت غیرفسیلی دست یافته است.

بر اساس گزارش اوایل پرایس، با این حال، این ظرفیت نصب شده به این معنی نیست که تولید برق تجدیدپذیر به زودی جایگزین زغال سنگ در هند خواهد شد؛ به خصوص اگر محدودیت‌های شبکه و تاخیر در باتری و انتقال برق ادامه یابد.

۷۰ درصد کالاهای صادراتی هند به آمریکا در معرض تعرفه ۵۰ درصدی قرار دارند

۲۵ مرداد - ایرنا

ارزیابی شورای تحقیقات روابط اقتصادی بین‌المللی هند نشان می‌دهد که حدود ۷۰ درصد از کالاهای صادراتی هند به آمریکا هم‌اکنون در معرض تعرفه ۵۰ درصدی واشنگتن قرار دارند.

طبق ارزیابی این شورا، این رقم که تقریباً معادل ۶۰,۸۵ میلیارد دلار است، تنها ۱,۶۵ درصد تولید ناخالص داخلی و ۷,۳۸ درصد کل صادرات هند را تشکیل می‌دهد و فاجعه‌ای را متوجه اقتصاد ۳,۹ تریلیون دلاری این کشور نمی‌کند.

این شورا در گزارش خود که تحت عنوان «مدیریت ضربه تعرفه‌ای ترامپ» منتشر شده، هشدار داده است که صنایع مبتنی بر نیروی کار و بسیار ارزشمند همچون منسوجات و پوشاک، طلا و جواهرآلات زینتی، قطعات خودرو و کشاورزی به ویژه میگو، در کانون فشارهای تعرفه‌ای هستند.

به نوشته این شورا، این بخش‌ها نه تنها لنگر صادرات کالا به آمریکا هستند بلکه به طور مستقیم اشتغالزایی و معیشت میلیون‌ها کارگر و کشاورز را تحت‌الشعاع قرار می‌دهند.

صنایع پوشاک و منسوجات هم‌اکنون در مقایسه با سایر رقبا از جمله بنگلادش، پاکستان و ویتنام، با ضرر تعرفه‌ای به اندازه بیش از ۳۰ واحد درصد روبه‌رو است.

صادرات طلا و جواهرآلات زینتی به ارزش ۱۱,۹ میلیارد دلار نیز هم‌اکنون تحت فشار قرار دارد و رقاباتی از ترکیه، ویتنام و تایلند را مقابل خود می‌بیند.

قطعات خودرو که سه درصد صادرات هند به آمریکا را تشکیل می‌دهد، به طور مشابه تحت فشار هستند. در بخش کشاورزی نیز، صادرات میگو احتمالاً با سخت‌ترین ضربه روبه‌رو خواهد شد و تعرفه ۵۰ درصدی به اقدامات ضد دامپینگ اضافه می‌شود.

کشورهای رقیب از جمله اکوادور، اندونزی و ویتنام با موانع کمتری روبه‌رو بوده و در بازار آمریکا دست بالاتر را خواهند داشت. مولفان این گزارش هشدار داده‌اند که «این بخش‌ها که خریداران به سرعت قادر به جایگزینی آنها با منابع جدید هستند، به واردکنندگان آمریکایی نیز قدرت چانه‌زنی داده و موضع مذاکره‌ای هند را تضعیف می‌کنند.»

در این گزارش به راهبردی سه وجهی برای رویارویی با این مسئله اشاره شده است: در وهله نخست، مذاکرات هوشمندانه با منطق و عقلانیت. دوم، اعلام حمایت و کمک فوری و هدفمند از بخش‌هایی که بیشترین ضربه را متحمل شده‌اند و سوم، تنوع‌بخشی به بازارهای صادراتی.

تنش تعرفه‌ای بین آمریکا و هند پس از اقدام دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا به بهانه تداوم واردات نفت از روسیه، تعرفه‌های اعمالی بر دهلی‌نو را ظرف چند روز دوبار کرد و آن را به ۵۰ درصد رساند.

رقبای هند از نرخ‌های به مراتب کمتری بهره‌مند شدند به طوری که ویتنام با تعرفه ۲۰ درصدی، بنگلادش با تعرفه ۱۸ درصدی، مالزی و فیلیپین با تعرفه ۱۹ درصدی و ژاپن و کره جنوبی با تعرفه ۱۵ درصدی روبه‌رو شدند.

همکاری دوباره چین و هند در میدان اقتصاد

۲۳ مرداد - ایسنا

هند و چین در حال احیای روابط اقتصادی خود هستند که جدیدترین نشانه از نزدیک تر شدن نازندرا مودی، نخست وزیر هند به کشورهای عضو بریکس پس از اعمال تعرفه ۵۰ درصدی دولت آمریکا بر دهلی نو است.

منابع آگاه که مایل نبودند نامشان فاش شود، به بلومبرگ گفتند: جدیدترین اقدام مودی، ازسرگیری پروازهای مستقیم با چین در ماه آینده است. به گفته منابع آگاه، این توافق احتمالا زمانی رسماً اعلام می شود که مودی برای اولین بار پس از هفت سال به چین سفر کرده و با شی جین پینگ، رئیس جمهور چین، در نشست سازمان همکاری شانگهای که از ۳۱ اوت (۹ شهریور) در تیانجین برگزار می شود، دیدار می کند.

پروازهای مستقیم میان هند و چین در طول همه گیری کرونا به حالت تعلیق درآمد و این اتفاق، با تیرگی روابط میان این دو کشور همسایه پس از درگیری های مرزی در هیمالیا و کشته شدن ۲۰ سرباز هندی و تعداد نامعلومی از نیروهای چینی، همزمان شد. محاسبات اقتصادی مودی، ماه جاری، پس از اینکه ترامپ تعرفه کالاهای هندی را به عنوان جریمه خرید نفت روسیه، دو برابر کرد و به ۵۰ درصد رساند، اساساً تغییر کرد. اظهارات رئیس جمهور آمریکا مبنی بر اینکه اقتصاد هند «مرده» و موانع تعرفه ای آن «نفرت انگیز» است، روابط را بیش از پیش متشنج کرد.

این اقدام از سوی آمریکا، به ویژه پس از آنکه مودی از ترامپ تمجید کرد و جزو اولین رهبران خارجی بود که پس از بازگشت ترامپ به کاخ سفید، با او دیدار کرد، ضربه سختی بود.

هنری وانگ، رئیس اندیشکده «مرکز چین و جهانی شدن» در پکن، گفت: روابط میان هند و چین در حال تحول است و به عنوان رهبران کشورهای جنوب جهان، آنها باید واقعا با یکدیگر صحبت کنند. جنگ تعرفه ای ترامپ علیه هند، باعث شده است هند متوجه شود که باید نوعی خودمختاری استراتژیک و استقلال استراتژیک را حفظ کند.

چین هم که هدف اصلی جنگ های تجاری ترامپ است، نشانه هایی از آمادگی برای آب شدن یخ روابط نشان داده است و در همین راستا، ماه جاری، محدودیت های ارسال اوره به هند که بزرگترین واردکننده کود در جهان است را کاهش داد. اگرچه حجم اولیه اندک است، اما این تجارت می تواند گسترش یابد و کمبودها و قیمت های جهانی را کاهش دهد. چین در ماه ژوئن، این ممنوعیت را لغو کرد، اما تاکنون محدودیت هایی را برای هند حفظ کرده بود.

به گفته منابع آگاه، گروه آدانی در حال بررسی همکاری با غول خودروسازی چینی بی وای دی است که به شرکت گوتام آدانی میلیاردی اجازه می دهد تا در هند باتری تولید کند و تلاش های خود را برای ورود به انرژی پاک گسترش دهد.

تقویت روابط هند با اعضای بریکس

دولت مودی پس از سال‌ها محدودیت، به تازگی، ویزای توریستی را برای اتباع چینی مجاز اعلام کرد. چین دومین شریک تجاری بزرگ هند پس از آمریکا است و هند برای توسعه پایگاه تولیدی خود، به مواد کلیدی چین نیاز دارد.

در حالی که ممکن است روابط دو قدرت آسیایی بهبود یابد، بعید است که این دو قدرت آسیایی بتوانند اعتماد کامل را یک شبه احیا کنند. آنها سال‌هاست که یکدیگر را رقیب می‌دانند و چند ماه پیش، زمانی که چین در مناقشه نظامی اخیر پاکستان با هند، سلاح و اطلاعات به این کشور تحویل داد، اصطکاک افزایش یافت.

بخشی از خشم اخیر ترامپ نسبت به دهلی‌نو، به دلیل تکذیب ادعاهای رئیس‌جمهور آمریکا توسط هند در مورد نقش میانجیگری ترامپ برای کاهش تنش‌ها با پاکستان بوده است.

مودی همچنین در تماس تلفنی با ترامپ در ماه ژوئن، مستقیماً این ادعاها را به چالش کشید. به گفته مقامات دهلی‌نو، هند پس از آن شاهد تغییر لحن کاخ سفید بود.

مودی همچنین در حال تقویت روابط با برزیل و روسیه است که از دیگر اعضای بنیانگذار بریکس هستند. او در ماه اوت، همزمان با تیره شدن روابط با آمریکا، از ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، دعوت کرد تا به هند سفر کند.

ترامپ از ادامه واردات نفت از روسیه به هند ناراضی است. اما مودی هیچ نشانه‌ای از عقب‌نشینی نشان نداده و دولت او در ماه جاری، توافق‌هایی را با مسکو برای تعمیق همکاری اقتصادی امضا کرده است.

مودی همچنین با لوئیس ایناسیو لولا دا سیلوا، رئیس‌جمهور برزیل، در مورد تجارت و اعمال تعرفه‌های یکجانبه علیه کشورهایشان صحبت کرده است.

تقویت روابط تجاری میان برزیل و هند، موضوع اصلی سفر مودی به برازیلیا در ماه ژوئیه بود. لولا و مودی در طول تماس تلفنی در اوایل ماه اوت، توافق کردند که قرارداد تجاری هند را با اتحادیه گمرکی آمریکای جنوبی (مرکوسور) که برزیل از اعضای آن است، گسترش دهند.

بر اساس گزارش بلومبرگ، آمریکا مدت‌هاست که هند را به عنوان وزنه تعادل چین در ژئوپلیتیک در نظر گرفته است، اما با جنگ‌های تجاری ترامپ، پکن و دهلی‌نو در حال یافتن زمینه‌های مشترک هستند.

رکوردشکنی تولید سنگ آهن و رشد غول‌های صنعتی؛

شاخص‌های بورس هند سبزپوش شدند

۲۵ مرداد - مالی ۳

داده‌های رسمی نشان دادند که تورم قیمت مصرف‌کننده در هند در ماه ژوئیه به سطح پایین‌تری از آنچه که در بیش از هشت سال گذشته انتظار می‌رفته، کاهش یافت.

این خبر باعث افتتاح محکم سهام هندی شد و تأثیرات آن، تحمل انتظارات بانک مرکزی هند (RBI) نسبت به تورم و افزایش احتمال کاهش نرخ بهره را افزایش داد.

شاخص بورس هند BSE Sensex با افزایش ۲۹۲ امتیاز یا ۰,۴ درصد به ۸۰,۵۲۸ رسیده است، در حالی که شاخص گسترده تر NSE NIFTY با افزایش ۱۱۴ امتیاز یا ۰,۵ درصد به ۲۴,۶۰۱ رسیده است.

شرکت معدنی و توسعه معادن ملی هند (NMDC) پس از اعلام گزارش درباره تولید رکوردی سنگ آهن در ربع اول سال جاری، به اندکی یعنی ۱,۵ درصد قیمت سهام خود اضافه کرد.

شرکت فولاد جیندال در فصل اول سال، سود خالص خود را ۱,۶ درصد افزایش داده و آن را به نرخ ۱۲ درصدی افزایش داده است.

صنعت هوانوردی در هندوستان در سه ماهه نخست سال مالی به تخمین سودی ۲,۴ درصد افزایش یافت.

سپس از سرمایه گذاری ۲,۲ درصدی در Zepto (که قبلاً با نام Technologies Kiranakart شناخته می‌شد)، Motilal Oswal Financial Services به مبلغ ۴۰۰ کروڑ روپیه سرمایه گذاری کرد.

تکنولوژی‌های نازارا در سه ماهه اول سال (Q1) با پیشرفت ۱,۶ درصد در نتایج خود، بهبود یافتند.

شرکت هوسا با افزایش ۱۳ درصدی در به روزرسانی خبرهای Q1 خود از سوی CLSA Post، نتایج خوبی را به دست آورد.

NSDL درآمد خود را در فصل اول سال جاری نسبت به همان دوره سال گذشته، ۸ درصد کاهش داد. سوزلون انرژی در ارسال نتایج سه ماهه نسبت به پیش‌بینی‌ها، به دلیل افزایش هزینه‌های مالیاتی و کاهش هزینه‌های مالی، با ۳,۴ درصد ضعیف‌تر عمل کرده است.

مذاکرات تجاری آمریکا با هند لغو شد

۲۶ مرداد - ایسنا

مذاکرات تجاری میان دهلی‌نو و واشنگتن پس از پنج دور مذاکره به دلیل اختلاف نظر در مورد بازگشایی بخش‌های وسیع بازار کشاورزی و لبنیات هند و توقف خرید نفت روسیه، به شکست انجامید.

سفر برنامه‌ریزی‌شده مذاکره‌کنندگان تجاری آمریکا به دهلی‌نو که قرار بود از ۲۵ تا ۲۹ اوت، انجام شود، لغو شد و مذاکرات بر سر یک توافق تجاری دوجانبه پیشنهادی به تعویق افتاد.

شبکه خبری مالی و اقتصادی «ان دی تی وی پروفیت» (NDTV Profit)، روز شنبه به نقل از منابع آگاه، گزارش داد که دور فعلی مذاکرات برای توافق تجاری دوجانبه پیشنهادی، ممکن است به تاریخ دیگری موکول شود و امیدها برای کاهش تنش‌ها قبل از مهلت ۲۷ اوت برای اعمال تعرفه اضافی بر کالاهای هندی را از بین ببرد.

دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، اوایل ماه میلادی جاری، با اشاره به ادامه واردات نفت روسیه توسط دهلی‌نو، تعرفه اضافی ۲۵ درصدی بر کالاهای هندی وضع کرد که تنش‌ها بین دو کشور را به شدت افزایش داد.

این تعرفه جدید واردات که از ۲۷ اوت، اجرایی خواهد شد، تعرفه برخی از صادرات کالاهای هند به آمریکا را تا ۵۰ درصد افزایش می‌دهد.

مذاکرات تجاری میان دهلی نو و واشنگتن پس از پنج دور مذاکره به دلیل اختلاف نظر در مورد بازگشایی بخش های وسیع بازار کشاورزی و لبنیات هند و توقف خرید نفت روسیه، به شکست انجامید.

بر اساس گزارش رویترز، وزارت امور خارجه هند اعلام کرد که این کشور به دلیل خرید نفت روسیه به طور ناعادلانه ای مورد انتقاد قرار گرفته است، اما آمریکا و اتحادیه اروپا همچنان به خرید کالا از روسیه ادامه می دهند.

هر چهار مدل آیفون ۱۷ در هند تولید می شوند

۲۹ مرداد - ایسنا

برای نخستین بار همه مدل های جدیدترین نسل آیفون که به مقصد آمریکا ارسال خواهند شد، در هند تولید می شوند.

اپل پیش از عرضه آیفون ۱۷ در ماه آینده، بخش بیشتری از تولید آیفون را به هند منتقل می کند. این شرکت هر چهار مدل آیفون ۱۷ را در این کشور تولید خواهد کرد و برای اولین بار، کل محموله های سری آیفون ۱۷ به مقصد آمریکا، از هند وارد خواهند شد.

این تغییر در بحبوحه گسترش تولید در پنج کارخانه در هند، از جمله دو کارخانه ای که به تازگی افتتاح شده اند، رخ می دهد. اپل در تلاش است تا برای تولید آیفون هایی که در بازار آمریکا عرضه می شوند، وابستگی خود را به چین کاهش دهد.

نیمی از تولید آیفون در هند تا دو سال آینده، در کارخانه های تحت کنترل گروه تاتا انجام خواهد شد. گروه فناوری فاکسکان که تولیدکننده قراردادی قدیمی محصولات اپل است، نیز در مرکز تولید خود در بنگلور، در تولید آیفون مشارکت دارد.

انتظار می رود سری آیفون ۱۷ در سپتامبر رونمایی شود، اما تاریخ دقیق آن هنوز مشخص نیست. پیش بینی می شود این مدل ها شامل آیفون ۱۷، ۱۷ پرو و ۱۷ پرو مکس باشند و احتمال معرفی یک مدل پریمیوم باریک تر

به شکل آیفون ایر نیز وجود دارد. آیفون e۱۷، نسل جدید مدل اقتصادی اپل، اگر الگوی مشابه آیفون e۱۶ را دنبال کند، احتمالاً در اوایل سال ۲۰۲۶ عرضه خواهد شد.

دولت ترامپ، اپل را تهدید کرده بود که در صورت ادامه تولید محصولاتش در خارج از کشور، تعرفه‌هایی را بر آیفون‌ها اعمال خواهد کرد. با این حال، اپل به تازگی اعلام کرد که ۱۰۰ میلیارد دلار اضافی را به عنوان بخشی از یک «برنامه تولید آمریکایی» جدید در آمریکا سرمایه‌گذاری خواهد کرد. این سرمایه‌گذاری، بخشی از سرمایه‌گذاری کلی ۶۰۰ میلیارد دلاری اپل برای تولید قطعات بیشتر در داخل آمریکا اعلام شد.

بر اساس گزارش انگجت، هند در میان بسیاری از کشورهایی است که با چشم‌انداز تعرفه‌ای دائماً در حال تغییر دولت ترامپ روبرو هستند.

اولین دفتر «اوپن‌ای‌آی» در هند افتتاح می‌شود

۳۱ مرداد - ایسنا

شرکت «اوپن‌ای‌آی» تنها چند روز پس از راه‌اندازی طرح «چت‌جی‌پی‌تی» مخصوص کاربران هندی، از برنامه‌های خود برای افتتاح اولین دفترش در این کشور خبر داده است تا به بازار روبه‌رشد هوش مصنوعی این کشور وارد شود.

شرکت «اوپن‌ای‌آی» (OpenAI) امروز اعلام کرد که در ماه‌های آینده یک گروه محلی را در هند تشکیل خواهد داد و یک دفتر را در دهلی نو پایتخت این کشور افتتاح خواهد کرد. این اقدام در راستای تلاش‌های اخیر اوپن‌ای‌آی برای استخدام در این منطقه صورت می‌گیرد.

به نقل از تک کرانچ، اوپن‌ای‌آی در آوریل ۲۰۲۴ «پراگیا میشر» (Pragya Mishr)، مدیر اجرایی سابق «تروکالر» (Truecaller) و «متا» (Meta) را به عنوان سرپرست سیاست‌گذاری عمومی و مشارکتهای خود در هند منصوب کرد.

این شرکت، «ریشی جایتلی» (Rishi Jaitly)، رئیس سابق توییتر هند را نیز به عنوان مشاور ارشد خود استخدام کرد تا به تسهیل مذاکرات با دولت هند درباره سیاست‌های هوش مصنوعی کمک کند.

هند که دومین بازار بزرگ اینترنت و تلفن هوشمند جهان پس از چین به شمار می‌رود، برای اوپن‌ای‌آی مناسب است، زیرا این شرکت با غول‌های فناوری مانند گوگل و متا و همچنین شرکت‌های نوپای هوش مصنوعی مانند «پرپلکسیتی» (Perplexity) رقابت می‌کند که همگی به دنبال دسترسی به پایگاه بزرگ کاربران این کشور هستند.

این شرکت اعلام کرد که استخدام یک گروه محلی را آغاز کرده است تا بر تقویت روابط با شرکای محلی، دولت‌ها، کسب‌وکارها، توسعه‌دهندگان و مؤسسات دانشگاهی تمرکز کند. این شرکت قصد دارد از کاربران هندی بازخورد دریافت کند تا محصولات خود را برای مخاطبان محلی ارائه دهد و حتی ویژگی‌ها و محصولات را به‌طور ویژه برای این کشور بسازد.

«سم آلتمن» (Sam Altman)، مدیرعامل اوپن‌ای‌آی گفت: افتتاح اولین دفتر ما و ایجاد یک گروه محلی، اولین گام مهم در تعهد ما برای دسترسی بیشتر به هوش مصنوعی پیشرفته در سراسر هند و ساخت هوش مصنوعی برای این کشور و با همراهی این کشور است.

همچنین، اوپن‌ای‌آی اعلام کرد که اولین اجلاس آموزشی خود در هند را طی ماه جاری و اولین روز توسعه‌دهندگان خود در این کشور را در اواخر امسال برگزار خواهد کرد.

اگرچه هند به وضوح یک بازار ضروری برای اوپن‌ای‌آی به شمار می‌رود، اما این شرکت با چالش‌های کلیدی از جمله چگونگی تبدیل کاربران رایگان به مشترکین پولی مواجه است. این شرکت باید از سد کسب درآمد در بازار حساس به قیمت جنوب آسیا عبور کند.

اوپن‌ای‌آی اوایل این هفته، طرح اشتراکی جدید و ارزان‌تر «چت‌جی‌پی‌تی» (ChatGPT) با نام «چت‌جی‌پی‌تی گو» (ChatGPT GO) را با قیمت ۳۹۹ روپیه در ماه (تقریباً ۴٫۷۵ دلار) معرفی کرد و آن را به اولین طرح چت‌جی‌پی‌تی در هند تبدیل کرد که مورد توجه عموم قرار گرفته است.

این خبر تنها چند روز پس از آن منتشر شد که رقیب سرسخت اوپن‌ای‌آی یعنی پرپلکسیتی با شرکت «ایرتل» (Airtel) غول مخابراتی هند همکاری کرد تا به مدت ۱۲ ماه دسترسی به «پرپلکسیتی پرو» (Perplexity Pro) را به بیش از ۳۶۰ میلیون مشترک ایرتل بدهد.

اوپن‌ای‌آی با چالش‌هایی در ادغام با کسب‌وکارهای هندی نیز مواجه است. در ماه نوامبر، خبرگزاری هندی «ایژن نیوز اینترنشنال» از اوپن‌ای‌آی به دلیل استفاده بدون اجازه از محتوای خبری دارای حق چاپ آن شکایت کرد. گروهی از ناشران هندی نیز در ماه ژانویه به این پرونده پیوستند.

با وجود این، دولت هند به طور فعال هوش مصنوعی را در سراسر بخش‌های خود ترویج می‌دهد و قصد دارد جایگاه این کشور را در نقشه جهانی هوش مصنوعی تقویت کند؛ شتابی که اوپن‌ای‌آی امیدوار است از آن بهره ببرد.

آلتمن گفت: هند همه عوامل لازم را برای تبدیل شدن به یک رهبر جهانی هوش مصنوعی دارد که عبارتند از استعدادهای شگفت‌انگیز فناوری، یک اکوسیستم توسعه‌دهنده در سطح جهانی و حمایت قوی دولت از طریق ماموریت «ایندیای‌آی» (IndiaAI).

هند اولین دفتر آسیایی اوپن‌ای‌آی نیست. این شرکت پیشتر دفاتری را در بازارهایی از جمله ژاپن، سنگاپور و کره جنوبی افتتاح کرده بود.

رقیب اوپن‌ای‌آی یعنی شرکت «آنتروپیک» (Anthropic) نیز ژاپن را به عنوان بازاری با اولویت بالاتر از هند در قاره آسیا در نظر گرفته و اخیراً دفتر خود را به جای دهلی نو در توکیو تأسیس کرده است.

یک منبع سرمایه‌گذاری مستقر در سیلیکون ولی اخیراً به تک کرانچ گفت: یکی از دلایلی که شرکت‌های هوش مصنوعی هند را به عنوان یک بازار اولیه در اولویت قرار نمی‌دهند، دشواری در جذب مشتریان سازمانی است.

«آشوینی ویشناو» (Ashwini Vaishnaw) وزیر فناوری اطلاعات هند گفت: تصمیم اوپن‌ای‌آی برای حضور در هند نشان‌دهنده رهبری روبه‌رشد این کشور در نوآوری دیجیتال و پذیرش هوش مصنوعی است.

ما به عنوان بخشی از ماموریت ایندیای‌آی، در حال ایجاد اکوسیستمی برای هوش مصنوعی قابل اعتماد و فراگیر هستیم و از همکاری اوپن‌ای‌آی در پیشبرد این دیدگاه برای اطمینان از دسترسی همه شهروندان به مزایای هوش مصنوعی استقبال می‌کنیم.

هند بازی‌های آنلاین پولی را ممنوع می‌کند

۲۹ مرداد — شفقنا

هند قصد دارد بازی‌های آنلاینی که با پول انجام می‌شوند را به دلیل خطرات اعتیاد ممنوع کند.

رویترز نوشت: دولت هند قصد دارد بازی‌های آنلاینی که با پول انجام می‌شوند را ممنوع کند. در صورت تصویب، این طرح ضربه‌ای سنگین به صنعتی خواهد بود که میلیاردها دلار سرمایه‌گذاری خارجی جذب کرده است.

لایحه ترویج و تنظیم بازی‌های آنلاین ۲۰۲۵ با اشاره به آسیب‌های روانی و مالی چنین بازی‌هایی می‌گوید: هیچ شخصی «نباید بازی‌های آنلاین پولی و چنین خدماتی را پیشنهاد، کمک، تشویق، ترغیب یا به هر نحو دیگری در آنها شرکت کند».

بازار هند برای چنین بازی‌هایی تا سال ۲۰۲۹ به ارزش ۳,۶ میلیارد دلار خواهد رسید به ویژه اینکه حمایت بازیکنان برتر کریکت هند و سایر کارزارهای بازاریابی و نیز علاقه سرمایه‌گذاران به برنامه‌های بازی با پول واقعی مانند بازی‌های محبوب کریکت فانتزی در گسترش این نوع تفریح مجازی تاثیر فراوانی داشته است.

اما دولت هند می‌گوید مدت‌هاست که نگران اعتیادآور بودن چنین بازی‌هایی است. در لایحه دولت آمده است که هر کسی که چنین بازی‌های پولی را ارائه دهد، ممکن است با حبس تا سه سال و جریمه نقدی روبرو شود.

درحالی‌که در بازی‌های کریکت فانتزی، کاربران تیم‌های خود را با پرداخت تنها ۸ روپیه (۱۰ سنت آمریکا) تشکیل می‌دهند و مجموع جوایز ۱,۲ میلیون روپیه هند (۱۴۰۰۰ دلار) است، دولت می‌گوید چنین بازی‌هایی اغلب از ویژگی‌های طراحی دستکاری‌شده و الگوریتم‌های اعتیادآور استفاده می‌کنند و رفتار اجباری منجر به ورشکستگی مالی را ترویج می‌دهند.

هند: هدف تجارت ۱۰۰ میلیارد دلاری با روسیه تا سال ۲۰۳۰ قابل دستیابی است

۳۱ مرداد- تسنیم

وزیر خارجه هند اعلام کرد که دهلی‌نو قصد دارد حجم تجارت خود با روسیه را تا سال ۲۰۳۰ به ۱۰۰ میلیارد دلار برساند و بر استقلال تصمیم‌گیری اقتصادی این کشور تأکید کرد، اقدامی که با مخالفت شدید آمریکا روبه‌رو شده است.

«سوبرامانیام جایشنکار» وزیر خارجه هند در جریان سفر به مسکو گفت که حجم تجارت سالانه میان هند و روسیه در حال حاضر ۶۶ میلیارد دلار است و دستیابی به هدف ۱۰۰ میلیارد دلاری تا سال ۲۰۳۰ کاملاً قابل تحقق است. وی افزود که در شرایط ناپایدار جهانی، داشتن شریک‌های مطمئن و پایدار اهمیت زیادی دارد.

جایشنکار اظهار داشت که هند و روسیه می‌خواهند با استفاده از ظرفیت‌های مشترک، همکاری‌های اقتصادی خود را گسترش دهند. روسیه اکنون چهارمین شریک تجاری بزرگ هند است و هند نیز دومین شریک تجاری روسیه محسوب می‌شود.

با این حال، هند به دلیل واردات گسترده نفت از روسیه با کسری تجاری قابل توجهی روبه‌رو است؛ در سال مالی اخیر، صادرات هند به روسیه ۴,۸ میلیارد دلار و واردات آن ۶۳,۸ میلیارد دلار بوده است.

پس از آغاز جنگ اوکراین در سال ۲۰۲۲ و محدود شدن دسترسی روسیه به بازارهای اروپایی، هند خرید نفت خود از روسیه را افزایش داده است که این موضوع موجب خشم آمریکا شده است و واشنگتن تعرفه‌های سنگینی بر کالاهای هندی وضع کرده و تهدید کرده است که صادرات هند به آمریکا دیگر به‌صرفه نخواهد بود.

از سوی دیگر، هند اعلام کرده که حق دارد نفت را از ارزان‌ترین منابع خریداری کند و تعرفه‌های آمریکا را «غیرمنطقی» خوانده است. در حال حاضر، پالایشگاه‌های دولتی هند به خرید نفت از کشورهایمانند آمریکا، برزیل و کشورهای خلیج فارس روی آورده‌اند، اما پالایشگاه‌های خصوصی همچنان به خرید نفت از روسیه ادامه خواهند داد.

همزمان با تحولات ژئوپلیتیکی در شرق اروپا و افزایش تحریم‌ها علیه روسیه، هند سعی دارد روابط اقتصادی خود با مسکو را تقویت کند و در عین حال فشارهای آمریکا برای محدود کردن خرید نفت از روسیه را مدیریت کند. این رویکرد نشان‌دهنده تلاش دهلی‌نو برای حفظ استقلال اقتصادی و ایجاد تعادل در سیاست خارجی خود است.

" پایان "